

Αδαμιαίος θρήνος

Ορθοδοξία και Ορθοπαιδεία / Ορθόδοξη Πίστη

Γράφει ο π. Βασίλειος Καλλιακμάνης

α) Στην υμνολογία της Κυριακής της Τυροφάγου κυριαρχεί ο «αδαμιαίος θρήνος», αφού «τη αυτή ημέρα ανάμνησιν ποιούμεθα της από του Παραδείσου της τρυφής εξορίας του Πρωτοπλάστου Αδάμ».

Ο Αδάμ, ο πατέρας της οικουμένης, γνώριζε στον Παράδεισο τη γλυκύτητα της θείας αγάπης. Έτσι μετά την έξωσή του από αυτόν για το αμάρτημά του, εγκαταλελειμμένος από την αγάπη του Θεού, θλιβόταν πικρά και οδυρόταν με βαθείς στεναγμούς, αναφέρει ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης.

β) Σύμφωνα με τη βιβλικοπατερική παράδοση ο Αδάμ πριν από την πτώση μετείχε στη θεία δόξα. Ήταν προικισμένος με το διορατικό και προφητικό χάρισμα. Θεωρούσε ολόκληρη τη δημιουργία προφητικά. Ονομάτιζε τα όντα σύμφωνα με τις ιδιότητές τους. Μετείχε των πνευματικών χαρισμάτων, τα οποία απώλεσε με την παρακοή. Έτσι βρέθηκε γυμνός και γνώρισε την ασχημοσύνη του. Κυριεύτηκε από τον κολαστικό φόβο και το φρόνημά του έγινε γεώδες και πονηρό.

γ) Ο Θεός πριν από την παρακοή είχε προειδοποιήσει για τα επερχόμενα δεινά. Η προειδοποίηση μοιάζει με είδος απειλής, διδάσκει ο άγιος Γρηγόριος Παλαμάς και συνεχίζει λέγοντας ότι οι προπάτορες είχαν τη δυνατότητα να αποφύγουν την πτώση με τρεις τρόπους. [\(περισσότερα...\)](#)